

Příběhy našich sousedů

Pavel Oliva

Scénář k audioreportáži

Zpracovali: Andrea Sússemilchová, Vít Rakovský, Anna Dlabalová, Martin Schiner, Štěpánka Brůhová

Vyučující: Barbora Tocháčková
Škola: ZŠ Hanspaulka a MŠ Kohoutek, Praha 6

Dne 10. listopadu 2016 jsme se setkali v rámci projektu Příběhy našich sousedů s profesorem Pavlem Olivou. Pan Oliva, rodným jménem Pavel Ohrenstein, je židovského původu. Narodil se 23. listopadu 1923.

Dětství prožil v Praze na Žižkově, kde navštěvoval klasické gymnázium. V tomto věku začal být nespokojený se svým příjmením.

“Moji kamarádi na škole to vůbec neuměli vyslovit, nevěděli jak. Říkali mi “Orštajn” a mě to hrozně vadilo, tak já hned, jak jsem mohl, jsem se roku 1946 přejmenoval. Takže vlastně mi ještě není třiadevadesát, ale je mi teprve něco přes sedmdesát, že jo, jako Olivovi.”

A proč si vybral právě toto příjmení?

“Já jsem už v době, ještě předválečný, psal takový básničky, že jo, takový, jak mladý lidi píšou, takový veršovánky, tak jsem je podepisoval Oliva a to jméno jsem si vzal proto, že to byl posvátný strom, který věnovala bohyně Athéna Athéňanům, že jo, tak já jsem si to jméno Oliva už vymyslel před válkou, tak po válce se německá jména tady hodně odstraňovala. “

Už od mládí pan Oliva věděl, co by chtěl studovat a čím by se jednou zabýval. Dějinami starověku.

“No jo, protože já jsem se tím nějak odreagoval, víte, ale já jsem chtěl studovat tu klasickou filologii hned před válkou, já jsem byl přesvědčen, že budu studovat latinu a řečtinu, mně se to strašně líbilo.”

Po válečných útrapách, které prožil v Terezíně, Osvětimi a při pochodu smrti, se na konci války opět ocitá v Terezíně, kde bylo sídlo Mezinárodního červeného kříže.

“Já jsem potom šel na nějaký rentgen, to mně jeden můj kamarád zařizoval, poslali mě do nemocnice do Motola, že mě tam ubytují a já jsem přišel do Motola a oni řekli jo, váš rentgen je takový, že se hned musíte ubytovat, protože jste na tom velice špatně. Ale já jsem říkal no jo, já jsem s tím nepočítal, já nemám vůbec nic s sebou, musím zajít domů si přinést nějaké svršky. Já jsem na tom tehdy byl dost špatně. Já jsem vážil necelých 40 kilo. No, ale já jsem řekl, já přece nepůjdu teď do nemocnice, *já musím studovat*. Já jsem přišel do gymnázia, tam mě velice přátelsky přijali.”

Pavel Oliva odmaturoval na podzim roku 1945, vystudoval klasickou filologii - latinu a řečtinu a celý život se pak věnoval tomu, co chtěl již od mládí dělat - starověkým dějinám. V myšlenkách se tedy pohyboval převážně před naším letopočtem.

